

Ratilles breus

ADMINISTRAR MISÈRIA

La crisi econòmica i l'atur ja fa massa temps que toquen fons i no es vislumbra possibilitats pròximes de solució, sinó que es constata per les xifres diàries que són problemes que s'agreugen cada cop més. Creieu que es pot gaudir gaire de la democràcia tenint els budells buits? I què fa el govern per solucionar aquesta qüestió bàsica per la societat i que d'una manera o altra ens afecta a tots? Per què no s'investiguin els abusos i les trampes legals del subsidi de l'atur? Quina és la causa de no voler que la gent treballi sota la direcció dels òrgans públics de l'Estat, obres públiques, per exemple, en lloc de crear hàbits de cobrar sense treballar, que d'altra banda motiven complexos en persones honrades que voldrien guanyar diners, però treballant?

Recordo que el president Tarradellas després del seu viatge a Madrid ho deia: primer cal solucionar la qüestió econòmica i l'atur, perquè si no es donen diners amb l'Estatut, haurem d'administrar la misèria; sense les finances, l'autonomia no servirà de res, i en aquestes condicions «els regalo l'Estatut». Són paraules més o menys textuals, però la idea és l'exposada. Sí, cal lluitar amb totes les forces per l'Estatut, perquè no ens el retallin ni una engruna, però toquem de peus a terra: de quina democràcia, de quin Estatut podrem gaudir els catalans, administrant misèria?

Joan Barcon

L'apotecari

AGOST

Dissabte	25	Arimany
Diumenge	26	Parera
Dilluns	27	Arimany
Dimarts	28	Olivet
Dimecres	29	Rahola
Dijous	30	Arimany
Divendres	31	Olivet

SETEMBRE

Dissabte	1	Ochoa
Diumenge	2	Rahola
Dilluns	3	Olivet
Dimarts	4	Jonch-Puig
Dimecres	5	Bellavista
Dijous	6	Jonch-Puig
Divendres	7	Ochoa
Dissabte	8	Parera

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevostl

Col·laboren: Joan Colomé - Josep Garrell
Anna Bosch - Salvador Casanova - Montserrat Ponsa - M. P. T. - Lluís Trinquell i Sabaté - J. Trullà - J. Rovira Tenas - R. Munné i Coll - Esteve Sarroca - Montserrat Dalmau - Jaume Ortuño - Francesc Sala i Carme Garrell

Correspondència: Carrer Clavé, 46

Corrector: Jaume Camp

Administració: Montserrat Ponsa

Imprimeix: Gràfiques Garrell

EDITORIAL

Lliçó per una navegació d'altura

Quan Ulisses, molts anys enrera, emprengué el retorn a Ítaca, la seva petita pàtria, fou sotmès a un seguit de proves i entrebancs, que superats amb astúcia i virtut li feren més delitosa i cobdiciada la seva petita pàtria i la seva fidelíssima Penèlope.

D'entre els entrebancs recordem didàcticament l'aventura d'EsciHa i Caribdis, que eren dos penya-segats com dos monstres a banda i banda del navili. Si Ulisses no hagués encertat el rumb o s'hagués distret, les febles veles haurien restat per mortalla en uns o altres esculls, el naufragi hauria estat la seva fi. Ni ell, ni Ítaca, ni Penèlope s'ho mereixien. Ulisses i els seus haurien estat una més de les algues marines en el fons d'aquesta mar nostra de cada dia.

Per defugir els esculls, Ulisses i els seus navegants, junyits al pal major del navili, tapades les orelles amb sèu, mans a la feina, doblaren el congost, enmig de les pèrfides veus de les Sirenes.

Fins aquí el mite.

El que no diu, però, el mite clàssic és, si, a banda les Sirenes i els Esculls, Ulisses tenia algun botifler entre els companys, que li corsequés l'esperit i li esbullés la feina.

Siguem lúcids!

Apliquem els termes d'aquest savi conte:

Ítaca, la nostra petita pàtria és Granollers. De cap manera el Granollers lleig i inhòspit d'avui, d'ara mateix, sinó el Granollers de Tots i per a tot-hom.

Sabiem i sabem que la tasca d'arribar-hi per la democràcia i la tolerància tenia i té molts entrebancs (Esculls i veus de Sirenes), mai però hauríem dit ni imaginat que la pitjor ensopegada fos de part dels navegants, companys de tràngol.

I el que és més decebedor, que els esculls, monstres àcids, sobtadament per la veu dels botiflers, sortissin per proa i per popa i del bell mig del pont de comandament. I que el conflicte nasqués, això no és cap conte, de la incompetència, l'esperit de guinyol, com una picabaralla de sainet.

Els monstres i les veus tenen noms i cognoms i sigles. No els volem dir per pietat. No cal.

Cal però per sempre doblar com sigui el canal i els penya-segats a dreta i esquerra, salvar la cridòria dintre mateix de la barca.

No fos cas que...

«Després de la revolta del dia 12 de Juliol
El Secretari de la Unió d'Escriptors va fer
Repartir fulls de propaganda a la Stalinale
Hom hi podia llegir que el poble
Havia perdut la confiança del govern
I que només treballant doble
Podria reconquerir-la. No seria
Molt més senzill que el govern
Dissolgués el poble i
N'elegís un de nou?

(Die Lösung/La Solució
Buckower Elegien - Gedichte (vol. 7)
1948-1956 - BERTOLT BRECHT